

ЩОДЕННИК №14

У день, коли виповнилося мені 15 років
Подарувала мама мені в'язаний жакет.
І кудись убік відвела очі:
“Принесли нам посилку – це від батька.
Ти про нього не подумай поганого
Підростеш, сам зрозумієш усе з роками
Твій батько тебе любить і пам'ятає,
Хоч давно вже не живе з нами”.
Я рукою гладив новий мій жакет,
Не сказав я матері про її секрет.
Лише кохання безгрішне, лише рідна мати,
Може так довірливо і так свято брехати.

Вітаю, батьку. Як багато минуло часу, що нарешті я вирішив написати тобі. Я знаю, ти є в мене, хоч би не визнаєш мене за сина, це твоє право. Хочеш ти цього чи ні, але я твій син. Я тебе жодного разу не бачив, крім невеликої фотографії, ти не зміг чи не захотів сам одружитися з моєю матір'ю. Те, що я знаю, можу сказати, що вибір був дуже важкий. Звичайно, тобі було нелегко це зробити, але чомусь ти відмовляєшся від сина. Хочеш чи не хочеш, але я є. Я тебе не звинувачую, ні, хоч і сиджу зараз на голці. Якщо тобі від цього легше, то це твоє право. Принаймні ти щасливо жив зі своєю сім'єю і це вже непогано. Хотілося б побачити тебе зараз. Ти ж уже на пенсії. Напевно, оточений улюбленими онуками, дітьми. Ти щасливий.

Хотілося б, щоб твоє щастя було довгим, щоб у тебе не було гіркоти від прожитого життя, щоб ти був не один, як я, зі своїми бідами та проблемами, щоб затишок та тепло оточувало тебе, щоб любов тебе зберегла від усіх бід та переживань. Звичайно, часу минуло достатньо, щоб ти мене забув. Адже я народився і жив з матір'ю, а в тебе була своя сім'я, ти мене пам'ятаєш маленького, але я вже виріс і став зовсім іншим. Я вдячний тобі за те, що народився. Якби не було тебе, мене б не було. Звісно, ще була моя мати. Але ви вдвох дали мені життя, і я вам вдячний. Дякую тобі за все, що ти зробив для мене. Я прощаю тебе за те, що ти відмовляєшся від мене. Будь щасливий!

ПРИТЧА «Я НЕС ТЕБЕ НА РУКАХ»

Один юнак, потрапивши в інший світ, просить Бога: «Отче, покажи моє земне життя?»
Небесний Батько показує йому дві пари слідів: “Це я йду з тобою, коли ти виконував Мої заповіді”. Раптом дві пари слідів обриваються, і далі йде лише одна пара.

- А це коли ти не виконував Мої Заповіді.
- Як же так, Отче, коли я чинив правильно і мені добре, Ти зі мною. А коли ні і мені погано, Ти залишаєш мене!
- В цей час, синку, Я ніс тебе на руках.

ПРИТЧА

- Покажи Мені, Господи, мною пройдену дорогу

- Добре. Подивися. А, дізнавшись, не забудь.
- Боже, життя моє, наче сліди на піску.
Чиї ж поряд з моїми тут недалеко?
- Це Я з тобою поряд у житті ходив.
- Мені здавалося, що я був весь час один.
А ось тут, у найважчих моментах дороги
Залишають сліди лише одні ноги.
Ти... кидав мене у найскладніших справах?!
- Ні. Тут ніс Я тебе на руках.

Валентина Кириллова

Робота з думкою-ГОНОМ .

У щоденнику № 3 (ступінь № 7), тобі треба було зробити чи купити чотки з 33 бусинок. Можна замовити у монастирях. Ще раз прочитай щоденник №3. Це один із базових щоденників. Заучи напам'ять визначень, що таке ЗАПРОГРАМОВАНІСТЬ.

РУШЕННЯ ХИБНИХ ПЕРЕКОНЕНЬ.

Ми знову повертаємося до хибного переконання № 4. Я колотимуся, але ніколи не сяду на голку. Я колотимуся тільки один раз на місяць (на тиждень), щоб влаштувати собі свято. Я «сильний» і зі мною цього ніколи не станеться, я ніколи не стану наркоманом.

Зі щоденників наркоманів.

Коли у стані ламання місця собі не знаходиш. ГОН застилає розум, здається, якщо не вколешся, то станеться щось страшне та жахливе. Тіло ніби вивертається навиворіт, ломить із хрускотом кістки, м'ясо рветься на шматки, кожна клітина мозку розривається на мільйони частин, і ці частини в тобі кричать і вимагають нової дози. Страх, страх перед майбутнім. Безвихідь тисне на тебе 5-ти тонним пресом. Змушує тебе знову і знову шукати вену. Організм не приймає отруту, він бореться, – ховає вени. Але ти по кілька годин ковпаєш тіло, колеш його, весь у крові та поту. Де тут кайф? Немає життя, немає миру, людей, рідних, немає нікого і ніхто тебе не може відірвати від цієї дози. Після уколу відпускає на кілька годин. Але в мозку знову думка: «Треба шукати дозу на вечір (або ранок), бо знову біль і ГОН». І від цього майже неможливо втекти. Це замкнуте коло. Коли ти розумієш, що перебуваєш у цьому колі, ось тільки тоді перед тобою відкривається жорстока картина реальності того, що відбувається. Тут ти розумієш, що влип дуже щільно, і вирватися з цього кола не так легко, як увійти. Ось тут і з'являються думки про самогубство. На тебе тисне психологічний прес неможливості щось змінити. Дуже шкода, що люди дуже пізно це розуміють. А вкрай рідко навчаються на помилках інших. Як це змінити? Як довести тим, хто ще не потрапив у це порочне коло, що їх вихід майже неможливий. Через що треба пройти, щоб розірвати ці ланцюги. Братці і сестрички одумайтесь! Повірте наркоманові зі стажем! Я пройшов цей шлях. У мене теж була впевненість, що я коли захочу тоді й кину. Зробивши перший укол, ти встав у це коло, коло, яке постійно стискується і перетворюється на крапку. А це кінець – смерть. І це не пусті слова, це реальність життя. Олександр, учасник 1-го з'їзду колишніх наркоманів, 4,5 року у системі.

У мене теж була впевненість, що я коли захочу тоді й кину.
--

Олександр, 4,5 роки на голці (його годинний виступ є на відеокасеті «НАРКОМАНІЯ ПЕРЕМОГА! – так кажуть учасники 1 з'їзду колишніх наркоманів».) Якщо ти сам(а) або твої друзі сумніваються в тому, що з наркоманії є вихід, подивися цю касету.

СТУПЕНІ

Ми з тобою розглянули вісім ступенів (докладніше є окрема книга – 12 ступенів). Зараз ми напишемо всі 12, твоє завдання подивитися які шаблі ти пройшов і на яких зупинився.

1. Прихід до клубу (за власним бажанням або під натиском рідних та близьких).
2. Ведення щоденника перед сном.
3. Заучування напам'ять основного тексту.
4. Пустеля (припинення контактів із наркоманами).
5. Визнати себе наркоманом. Визнати, що без сторонньої допомоги я не впораюся зі своєю недугою.

6. Звернення до Бога; Ісуса Христа; Святого Духа; Богородиці; святому мученику Вонифатію ; Ангелу-Хранителю; святому, ім'я якого носиш.
7. Молитва: навчитися молитися.
8. Вибачити всіх, хто приніс мені біль. Попросити прощення у всіх, кому приніс(ла) біль я.
9. Сповідь. Дієприкметник.
10. Прийняти рішення про повну, довічну відмову від наркотиків, алкоголю, тютюну. Визнати, що відмова від наркотиків потрібна особисто мені, а не моїм рідним та близьким.
11. Зайнятися корисною справою, навчитися працювати.
12. Вибрався сам, допоможи іншому.

ЩОДЕННИК НАРКОМАНУ №14. Питання до щоденника №14.

Не припиняй ходити до клубу і вести щоденник – у цьому твій порятунок!

1. Напиши листа батькові.
 2. Чи зробив я чотки? Чи навчився я молитися?
 3. Твої думки про хибне переконання №4?
 4. Які шаблі тобою пройдені, які ні?
 5. Як ти застосовуватимеш прийом по боротьбі з «гоном», описаний у 13 щоденнику?
 6. У чому значення притчі №13?
 7. Відповідай на запитання обов'язкового щоденника №2. Формули 40 разів.
- Вранці читай дн.№7 та №14 та свій №14. Після обіду прочитати програму батьків стор. 22 - 44.